

РЕШЕНИЕ

№ 283

гр. София , 14.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание
на двадесет и първи април, през две хиляди двадесет и първа година в
следния състав:

Председател:	Иван Иванов
Членове:	Зорница Хайдукова Валентин Бойкинов

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
като разгледа докладваното от Зорница Хайдукова Въззивно търговско дело
№ 20211001000295 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 258 ГПК - чл. 273 ГПК.

Образувано е по въззивни жалба на третото лице помагач на страната на ответника Сдружение „Спортен клуб по шахмат Спартак Плевен ХХІ“ срещу решение № 260348 от 13.11.2020г. по т.д. 2696/2018г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 17 с-в, в частта му, с която са уважени предявените от Сдружение „Шахматен клуб Марица Изток – гр. Раднево“ срещу ответника Сдружение „Българска федерация по шахмат 1928“ искове по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ и съдът е постановил да отменя решения от 18.11.2018 г. на общото събрание на членовете на Сдружение „Българска федерация по шахмат 1928“, както следва: 1) решение за избиране на В. М. А. за председател на сдружението, както и за избиране на предложените от него лица за членове на ръководния състав на управителния орган на сдружението - И. Г. П., Д. Л. Ц., И. Р. М., Д. М. Б., В. Т. П. и Г. В. Г.; 2) решение за избиране на следните лица за членове на управителния съвет: Я. С. К., К. А. С., В. П. К., М. Н. Т., Д. Г. Д. и Р. Р. Р.; 3) решение за избиране на следните лица за членове на контролния съвет: Г. Д. К., С. С. В. и К. Б. Б., всяко от които решения е взето при: 1)

нарушаване на процедурата по свикване на общото събрание, което нарушение се изразява в необявяване на поканата за събранието по реда, предвиден в чл. 17, ал. 1 от устава на сдружението; и 2) приемане на решенията без да е спазено изискуемото мнозинство за това съгласно чл. 29, ал. 1 ЗЮЛНЦ и чл. 23 от устава, което е в резултат на това, че при провеждане на общото събрание не е предоставено право на глас на всички членове на сдружението, които са присъствали на събранието, с което е нарушена разпоредбата на чл. 28, ал. 1 ЗЮЛНЦ. Жалбоподателят поддържа решението в обжалваната му част да е недопустимо предвид предявяването на исковата молба след установения в закона преклузивен едномесечен срок. Излага ищецът да е присъствал на процесното събрание видно и от запис по протокола, съставен за провеждането му, предвид на което и за него едномесечният срок следва да бъде броен от 18.11.2018г. и изтича на 18.12.2018г., а исковата молба има поставен входящ номер на съда от 19.12.2018г., когато срокът е изтекъл. Поддържа решението и да е неправилно в обжалваната му част като излага да не са налице нарушения при свикване на общото събрание и в частност на нормата на чл. 17, ал. 1 от устава на сдружението. Сочи с последната разпоредба от устава да са предвидени два алтернативни начина за свикване на ОС – чрез съобщение на сайта на сдружението и с писмена покана, или чрез достигане на съобщение по електронните пощи на членовете най-малко един месец преди датата на събранието. Излага от установените по делото факти да следва, че уведомяване за процесното общо събрание е извършено по първия допустим начин с поставяне на обява с необходимите реквизити на адреса му на управление, като поддържа, уставът да не изисква изпращане и получаване на отделни покани от всеки член на сдружението, в отклонение от вторият алтернативен начин на уведомяване с електронни съобщения. Жалбоподателят поддържа и бланкетно оплакване за неправилност на извода на съда за допуснати нарушения при провеждане на събранието с оглед непредоставеното право на глас на част от членовете на сдружението. Сочи да е налице и процесуално нарушение на съда във връзка с процесуалното представителство на ответника от Р. Т., който е освободен като председател на сдружението на процесното събрание. По изложените доводи моли за обезсилване на първоинстанционното решение в обжалваната му част, евентуално за отмяната му и постановяване на друго, с което предявените

искове да бъдат отхвърлени.

Въззиваемата страна, Сдружение „Българска федерация по шахмат 1928“, оспорва въззивната жалба като неоснователна. Поддържа обжалваното решение да е правилно като постановено при спазване на материалния закон и да е обосновано от събраните по делото и подробно обсъдени с решението доказателства. Излага съдът да е изпълнил служебно задължението си да извърши преценка за допустимостта на сезиралите го искове, както и досежно процесуалното представителство на ответника, а оплакванията по жалбата на третото лице помагач в тази насока да са необосновани. Поддържа процесното общо събрание да не е надлежно свикано и проведено по подробно изложените от първоинстанционния съд мотиви, предвид на което и правилно исковете за отмяна на взетите на последното събрание решения са уважени от съда на последните основания. По изложените доводи моли за потвърждаване на обжалваното решение.

Въззиваемата страна, Сдружение „Шахматен клуб Марица – Изток – гр. Раднево“, в предоставения му срок за писмен отговор не депозира такъв и не взема становище по жалбата.

Предвид нормата на чл. 269 ГПК въззивната инстанция дължи проверка за валидността на решението, за неговата допустимост, в обжалваната част, а за правилността му единствено на въведените в жалбата основания и при съблюдаване правилното приложение на относимите императивни материалноправни норми.

При изпълнение правомощията си по чл. 269 ГПК настоящият въззивен състав намира обжалваното решение за валидно.

Решението в обжалваната му част е допустимо като постановено по допустимо предявени от член на сдружението искове по чл. 29, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ и в установения от закона преклузивен срок иск по чл. 25, ал. 6 ЗЮЛНЦ на заявените с исквата молба оплаквания за пороци на атакуваните решения на общото събрание на ответното сдружение - т. 8 от ТР 1/2002 на ОСГК на ВКС.

Неоснователен е поддържаният за първи път с въззивната жалба на третото лице помагач на ответника довод за предявяване на исковете след

срока по чл. 25, ал. 6 ЗЮЛНЦ. Съобразно последната заК.а разпореда споровете относно законосъобразността и съответствието с устава на решенията на общото събрание на сдружение могат да бъдат повдигани пред окръжния съд по седалището на сдружението в едномесечен срок от узнаването им, но не по-късно от една година от датата на вземане на решението.

Съобразно изложените с исковата молба твърдения на ищеца негов представител се е явил на процесното общо събрание, провело се на 18.11.2018г., включително се е подписал на списъка за присъствали на заседанието лица, но още след първите процедурни гласувания за председател и протоколчик по причина на множеството допускани според него процедурни нарушения е напуснал общото събрание и не е присъствал на гласуването на атакуваните решения, а оплакванията по исковата молба и изложените факти по отношение на тези решения е базирал на подадени документи в ТРРЮЛНЦ и информация, която е получил от други представители на членове на сдружението, които са останали до края на събранието.

Налице е постановена по реда на чл. 290 ГПК съдебна практика по решение № 18 от 10.02.2011г. по т.д. 1151/2011г., ТК, II ТО на ВКС, която се споделя изцяло от настоящия състав на съда, според която за да е налице за ищеца узнаване на решенията, за чиято отмяна предявява иск по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ, от датата на проведеното общо събрание, ищецът следва да е присъствал на общото събрание, на което решенията са взети. Като в хипотеза като процесната, когато е напуснал събранието преди решенията да са взети/гласувани, срокът за оспорването им пред съда ще тече не от датата на събранието, а от датата на реалното узнаване за взетите решения. По делото не е проведено доказване нито, че ищецът е останал до края на процесното общо събрание, като твърденията му да го е напуснал преди вземане на оспорваните решения не се и оспорват, нито да е узнал за решенията преди датата на подаване на исковата молба в съда, предвид на което и сезиралите съда искове следва да бъдат приети за предявени в срока по чл. 25, ал. 6 ЗЮЛНЦ. Само за пълнота следва да бъде добавено и че исковата молба е подадена чрез куриерска служба, предвид на което и на основание чл. 62, ал. 2 ГПК срока не следва да се смята пропуснат при

предаване на пратката в срок на куриерската служба.

Неоснователни са и поддържаните с въззивната жалба оплаквания за неправилност на съдебния акт в обжалваната му част.

На първо място настоящият състав на съда приема по делото да не са налице допуснати процесуални нарушения от първоинстанционния съд във връзка с представителството на ответника, като съдът съобразява на основание чл. 31, т. 1 ЗЮЛНЦ, вр. чл. 30, ал. 2 ЗЮЛНЦ и чл. 27, т. 1 от устава на Сдружение „Българска федерация по шахмат 1928“ сдружението да се представлява от неговия председател. Вписан председател на Сдружение „Българска федерация по шахмат 1928“ към датата на исковата молба и понастоящем е Р. Т., предвид на което за съда като трето лице по смисъла на чл. 7, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ последният е надлежният представител на ответника и извършените от упълномощения от председателя процесуални действия по делото са редовно извършени и ще бъдат зачетени от съда.

Въззивникът не е изложил никакви доводи за неправилност на първоинстанционното решение в обжалваната му част по причина на необоснованост на фактическите изводи на съда и установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка, предвид на което и при условията на ограничен въззив възприетото от първоинстанционния съд по фактите е обвързващо за горната инстанция и настоящият състав на съда препраща към мотивите на обжалваното решение в тази им част.

По вече изложените доводи за кръга на въззивна проверка – чл. 269 ГПК, съдът дължи произнасяне по единствения поддържан с въззивната жалба довод за неправилно тълкуване на устава на ответното сдружение от съда в частта му за необходимостта от отправени и връчени покани до членовете на сдружението при свикване на процесното общо събрание.

Установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка, която се възприема от въззивния съд като неоспорена с въззивната жалба, е при свикване на процесното общо събрание да са извършени следните действия – поставяне на решението на съда, което представлява покана за свикване на събранието, на 16.10.2018г. на мястото за обявления в сградата, където се намира управлението на ответното сдружение, и изпращането чрез куриер на 56 писма до членове на сдружението, от които срещу подпис са

върчени 55. Последните обстоятелства съдът е установил от проверка на представените в досието на ответното сдружение в ТРРЮЛНЦ документи.

Предвид нормата на чл. 26, ал. 3 ЗЮЛНЦ/в приложимата и редакция/ ако друго не е предвидено в устава, поканата за свикване на общо събрание се обявява в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, воден от Агенция по вписванията, и се поставя на мястото за обявления в сградата, в която се намира управлението на сдружението най-малко един месец преди насрочения ден.

В чл. 17 от устава на ответното сдружение е предвидено свикването на общо събрание и оповестяването на дневния ред да става чрез съобщение в сайта на сдружението и писмена покана или при достигане на съобщение по електронната поща до членовете на сдружението най-малко един месец преди датата на събранието. В изречение второ е описано съдържанието на поканата, а изречение трето на същата разпоредба на устава предвижда поканата да се поставя на мястото за обяви в сградата, където се намира управлението на сдружението.

Както поддържа принципно жалбоподателят уредените в устава начини за оповестяване на свикването на общо събрание са два – 1. чрез съобщение в сайта на сдружението и писмена покана или 2. при достигане на съобщение по електронната поща до членовете на сдружението, като и двата фактически състава се изисква да са осъществени един месец преди свикване на събранието, както и допълнително е поставено изискването по изречение трето писмената покана да бъде поставена и на мястото за обяви в сградата, където се намира управлението на сдружението.

По горните доводи на съда по делото не се установява при доказателствена тежест за ответника и третото лице помага на неговата страна поканата за процесното общо събрание да е оповестена със съобщение на сайта на сдружението, нито в писмен вид да е изпратена на всички членове на сдружението, които съобразно представения пред първата инстанция, и възприет от последната списък, без оплаквания в жалбата в обратен смисъл, са 95 на брой. Няма доказателства за поставяне на съобщение на сайта на сдружението един месец преди заседанието, а покани са изпратени само до 56 от 95 члена на сдружението, от които са върчени 55.

Неоснователни са оплакванията по въззивната жалба, че цитираната норма на чл. 17 от устава в първата и хипотеза не изисква изпращане на писмени покани до членовете на сдружението въобще. Нормата урежда ред за уведомяване на членовете на сдружението за свиканото събрание и дневния му ред и след като предвижда уведомяването на членовете да се извършва с писмена покана, то ясна е волята последната да бъде изпратена на адресата – поканените членове, в противен случай същата не би наричана покана, а само обявление, което да се поставя на мястото за обяви. Това тълкуване съдът възприема и с оглед приетата алтернативна хипотеза за уведомяване с електронна поща, което сочи на волята по устава да бъдат уведомявани поотделно всичките му членове, било с писмена покана, било с електронно съобщение, и то в срок от поне един месец преди насроченото събрание. По вече изложените доводи на съда, нито един от двата установени начина на уведомяване в устава не се установява по делото, съобразно установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка от служебно достъпните му документи по партидата на ответника, а по делото и не са събрани никакви други доказателства за свикване и оповестяване на дневния ред на процесното общо събрание по установения в устава на сдружението ред. Нередовността на уведомяването касае в частта за обявление на сайта на сдружението всички членове, включително и ищеца, а в частта за писмени покани почти 40 % от членствения състав на ответното сдружение, предвид на което и нарушението е пряко относимо към законосъобразността на взетите на събранието решения, доколкото членовете му при редовното им уведомяване биха могли да се явят на събранието – за неявилите се, респективно да мотивират в установения в устава срок своето решение по точките от дневния ред, които техни права, ако не бяха накърнени не се знае как биха гласували на събранието, дори за тези от тях, които са се явили и гласували.

Неоснователен е и формално поддържаният с въззивната жалба довод за неправилност на извода на съда за допуснато нарушение, изразяващо се в вземане на процесните решения без изискуемото от закона и устава мнозинство от $\frac{1}{2}$ от присъстващите.

Съобразно приетото от фактическа страна от първоинстанционният съд, неоспорено с въззивната жалба и по последната причина възприемано от въззивния съд, а и установимо от представения по делото списък на

присъстващите – л. 105 – л. 108, на процесното общо събрание са се явили 88 членове.

Предвид нормата на чл. 28 ЗЮЛНЦ всеки член на общото събрание има право на един глас. Единственото установено в закона изключение от това правило е това по ал. 2 на същата норма, което нито се твърди, нито доказва по делото. Нормата на чл. 28 ЗЮЛНЦ е императивна, доколкото урежда основно право на член на сдружение и законът не допуска отклонение от правилото и предвид на което и други ограничения, включени в устава на сдружение, биха били противни на закона и по тази причина нищожни. В този смисъл и ограничението на нормата на чл. 21, ал. 2 от устава, която предвижда право на глас да имат само онези членове на дружеството, които отговарят на изискванията на чл. 7 от устава, като противна на императивната норма на чл. 28, ал. 1 ЗЮЛНЦ е нищожна и не следва да бъде прилагана от съда.

Съобразно разпоредбите на чл. 29, ал. 1 ЗЮЛНЦ и чл. 23 от устава на Сдружение „Българска федерация по шахмат 1928“ процесните решения по избор на председател и членове на управителния съвет се вземат с мнозинство от присъстващите, или повече от половината от присъстващите на събранието членове 88 на брой – поне 45 гласа. Всичките оспорени с исковата молба решения на общото събрание на ответното сдружение са взети с по-малко от 45 гласа, съобразно установеното от първоинстанционния съд и отразено в протокола за процесното събрание, или при неспазване на установеното в закона и устава мнозинство.

Като преклудирани не следва да бъдат обсъдени заявените едва с писмените бележки при даден ход по същество възражения на въззивника относно явилите се на събранието членове и как би се отразило допускането до гласуване на недопуснатите членове на изискуемото мнозинство, както и че ищецът е допуснат.

Само за пълнота ще бъде добавено, че съобразно съдебната практика по постановеното по реда на чл. 290 ГПК решение № 94 от 15.10.2012г. по т.д. 734/2011г., ТК, I ТО на ВКС, която изцяло се споделя от настоящия състав на съда, ищецът по иск за отмяна на решение на сдружение с нестопанска цел може да се позовава на ограничаване на правото на гласуване или на участие

на други членове, ако упражняването на тези им права е от значение за наличието на кворум за провеждане на ОС или на мнозинство за вземането на решенията. В този смисъл независимо от участието на ищеца, доколкото нередовното уведомяване на членовете на сдружението и недопускане до гласуване на явилите се 17 членове е от значение за мнозинството, при което следва да бъдат взети процесните решения, ищецът има интерес от позоваване на последните нарушения при свикване и провеждане на процесното събрание.

Отделен е въпросът, че първата инстанция не е изложила мотиви относно твърдяното от ищеца и доказано допускане до гласуване на членове, които са изключени на предходно общо събрание на 17.11.2018г., като изключването е проявило конститутивния си ефект по отношение на членовете и сдружението веднага след вземане на решенията, и тези незаконно допуснати членове са гласували за вземане на решенията, с което също се нарушава изискването за мнозинство, но предвид липсата на нарочно произнасяне от СГС и оплаквания в тази насока пред въззивния съд последните обстоятелства не са обсъдени от съда при формиране на горните му изводи досежно спазване на установеното в закона и устава мнозинство.

По тези мотиви на съда първоинстанционното решение в обжалваната му част, проверено на поддържаните в жалбата основания и на правилното приложение на императивните материалноправни норми, е правилно и следва да бъде потвърдено на основание чл. 272 ГПК.

При този изход на спора право на разноски имат въззиваемите страни, които не са заявили искане за разноски пред въззивния съд, предвид на което разноски не следва да бъдат присъждани от настоящата инстанция.

Мотивиран от горното, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260348 от 13.11.2020г. по т.д. 2696/2018г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 17 с-в, В ОБЖАЛВАНАТА ЧАСТ, с която са уважени предявените от Сдружение „Шахматен клуб Марица Изток – гр. Раднево“ срещу ответника Сдружение „Българска

федерация по шахмат 1928“ искове по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ и съдът е постановил да отменя решения от 18.11.2018 г. на общото събрание на членовете на Сдружение „Българска федерация по шахмат 1928“, както следва: 1) решение за избиране на В. М. А. за председател на сдружението, както и за избиране на предложените от него лица за членове на ръководния състав на управителния орган на сдружението - И. Г. П., Д. Л. Ц., И. Р. М., Д. М. Б., В. Т. П. и Г. В. Г.; 2) решение за избиране на следните лица за членове на управителния съвет: Я. С. К., К. А. С., В. П. К., М. Н. Т., Д. Г. Д. и Р. Р. Р.; 3) решение за избиране на следните лица за членове на контролния съвет: Г. Д. К., С. С. В. и К. Б. Б., всяко от които решения е взето при: 1) нарушаване на процедурата по свикване на общото събрание, което нарушение се изразява в необявяване на поканата за събранието по реда, предвиден в чл. 17, ал. 1 от устава на сдружението; и 2) приемане на решенията без да е спазено изискуемото мнозинство за това съгласно чл. 29, ал. 1 ЗЮЛНЦ и чл. 23 от устава, което е в резултат на това, че при провеждане на общото събрание не е предоставено право на глас на всички членове на сдружението, които са присъствали на събранието, с което е нарушена разпоредбата на чл. 28, ал. 1 ЗЮЛНЦ.

В останалата част решението като необжалвано е влязло в сила.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ответника Сдружение „Спортен клуб по шахмат Спартак Плевен XXI“.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните при условията на чл. 280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____